

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Urraca Caviedes i F. Castillo de la Torre, wspierani przez J. Rivasa Andrésa, avocat)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Productos Asfálticos (PROAS) SA zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 czerwca 2016 r. – Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, dawniej Repsol Lubricantes YPF y Especialidades, SA, Repsol Petróleo, SA, Repsol, SA/Komisja Europejska

(Sprawa C-617/13 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Artykuł 81 WE — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Hiszpański rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Podział rynku i uzgadnianie cen — Komunikat w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych (2002) — Punkt 23 lit. b) akapit ostatni — Częściowe zwolnienie z grzywiny — Dowody odnoszące się do stanu faktycznego uprzednio nieznanego Komisji Europejskiej]

(2016/C 296/07)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, dawniej Repsol Lubricantes YPF y Especialidades, SA, Repsol Petróleo, SA, Repsol, SA (przedstawiciele: L. Ortiz Blanco, J. Buendía Sierra, M. Muñoz de Juan, Á. Givaja Sanz, A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Urraca Caviedes i F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, Repsol Petróleo SA i Repsol SA zostają obciążone kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gyulai Törvényyszék – Węgry) – Eurospeed Ltd/Szegedi Törvényyszék

(Sprawa C-287/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Transport drogowy — Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 — Odpowiedzialność kierowcy za naruszanie obowiązku używania tachografu]

(2016/C 296/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Gyulai Törvényyszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eurospeed Ltd

Strona pozwana: Szegedi Törvénytészék

Sentencja

Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które zamiast lub oprócz przedsiębiorstwa transportowego zatrudniającego kierowcę uznają tego kierowcę za odpowiedzialnego za naruszenia rzeczonych rozporządzeń, których on sam się dopuścił.

(¹) Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Wolfgang und Dr. Wilfried Rey Grundstücksgemeinschaft GbR/Finanzamt Krefeld

(Sprawa C-332/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 17 ust. 5 akapit trzeci — Zakres stosowania — Odliczenie podatku naliczonego — Towary i usługi wykorzystane równocześnie w ramach transakcji podlegających opodatkowaniu i transakcji zwolnionych z podatku (towary i usługi o użyciu mieszanym) — Określenie przeznaczenia towarów i usług nabytych dla celów budowy, użycia, konserwacji i utrzymania budynku służącego do realizacji w części transakcji uprawniających do odliczenia i w części transakcji nieuprawniających do odliczenia — Zmiana przepisów krajowych przewidujących sposób obliczania części podlegającej odliczeniu — Artykuł 20 — Korekta odliczeń — Pewność prawna — Uzasadnione oczekiwania)

(2016/C 296/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wolfgang und Dr. Wilfried Rey Grundstücksgemeinschaft GbR

Strona pozwana: Finanzamt Krefeld

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r. należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, w której budynek jest używany na późniejszym etapie obrotu dla celów dokonywania transakcji uprawniających do odliczenia i transakcji nieuprawniających do odliczenia, państwa członkowskie nie są zobowiązane do ustanowienia, że towary i usługi używane na wcześniejszym etapie obrotu w celach wzniesienia, nabycia, używania, konserwacji lub utrzymania tego budynku są w pierwszej kolejności przyporządkowane tym różnym transakcjom, gdy tego rodzaju przyporządkowanie jest trudne do wykonania, by w dalszej kolejności jedynie prawo do odliczenia przysługujące w związku z tymi towarami i usługami, które są używane jednocześnie dla niektórych transakcji uprawniających do odliczenia i dla innych transakcji nieuprawniających do odliczenia było określane poprzez zastosowanie kryterium podziału wedle wielkości obrotu lub, pod warunkiem, że metoda ta zapewni dokładniejsze ustalenie części odliczenia, wedle powierzchni.